

## Історія школи – довжиною у 80

Ювілей школи – це не тільки свого роду історична віха, але й як би кордон, що дає можливість оцінити пройдений шлях, згадати добрим словом тих, хто присвятив своє життя, педагогічний талант рідній школі, і, звичайно, накреслити плани на майбутнє.

Кожна школа має свою історію, яку ми повинні знати, оскільки важко переоцінити роль освіти у житті кожного з нас. Тому, 21 вересня 2019 року свій 80-річний ювілей вперше і гучно відзначив Федорівський НВК, який має яскраву і в той же час нелегку історію своєї діяльності.



Фото. Вчителі пенсіонери на ювілеї 21.09.2019.

Відлік ювілейної дати – це 1939 рік, коли школа стала середньою, однак освіта в селі з'явилась задовго до цього року.

До кінця XIX ст. школи у селі Федорівка не було. Всю освітню роботу здійснювали церковні діячі, які, до речі, і надалі опікувались навчанням дітей. Перша школа була відкрита у 1891 році в хаті дядка Снігуровського Михайла Семеновича. В цій школі навчалися 3 роки лише хлопчики. Їх було близько 70-ти. Учителем у всіх трьох класах був той самий дяк. У 1903 -1905 роках земство будує нову, більшу школу в центрі села. У тому ж 1891

році земство побудувало нове приміщення школи у чудовому живописному місці біля мосту через річку Орчик. В ці роки школа стає чотирикласною, і в ній працює вже два вчителі – Погода Василь Микитович, син попа, та його дружина Єлизавета Володимирівна, попівна.

До школи стали приймати і хлопчиків і дівчаток. В цей час навчалось близько 50 дітлахів, переважно із заможних сімей. Навчання проходило цілий день з перервою на обід. Виховання у школі було суворим, за найменші провини школярів суворо карали, але й нагороджували за відмінне навчання. (Рис.1)



У 1905 році була відкрита ще одна школа на горі біля церкви. Це була церковно-приходська школа для дівчаток. Навчання відбувалось протягом трьох років і навчалось в ній 40- 45 осіб. Ця школа існувала на кошти церкви. У школі вивчались різні предмети: арифметика, письмо, російська мова, історія, крім того ще й закон божий. Цей предмет читав диякон Григорій Дрючевський. Школа ця існувала до Жовтневої революції 1917 року.

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції, 1 січня 1920 року була відкрита початкова школа. Учителька була одна – Стефанівська Віра Митрофанівна. Згодом сюди призначили ще одного вчителя – Погоду М.М. Умови роботи в цей час були вкрай тяжкими. Не вистачало парт, не було підручників, альбомів, карт, навіть крейди, але більшість дітей вчилися сумлінно.

У 1927 році школа стає неповною середньою. В ній працювало 8 учителів. В 1933 році відбувся перший випуск семирічки.

## 1939-1948рр.

У 1939 році школа стає середньою. На той час єдиного приміщення школи не було, учні навчалися у 7 одноповерхових будинках, розкиданих по селу. Першим директором Федорівської середньої школи був Колотій А.Я., на той час у школі вже працювало 18 учителів. Перший випуск середньої школи відбувся у 1941 році, як раз перед початком Великої Вітчизняної війни. Десятий клас закінчили 20 учнів, 2-є з них загинули у перший рік війни, 18- стали учителями, 16 з них викладали математику. Наступний випуск був лише у 1946 році. (Рис. 2-4. Фото учнів 1943-1948рр.)



Рис.2



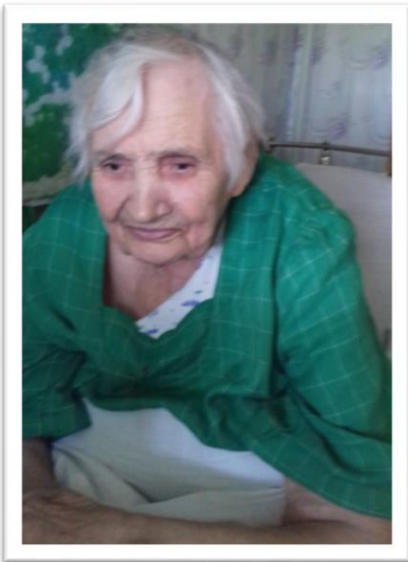
Рис.3



**Рис.4**

У важкі та голодні повоєнні роки дітей війни різного віку навчали Санжарівська Олена Юхимівна, Деркач Марія Євдокимівна, Безкровний Дмитро Панасович, Коваленко Катерина Федотівна.

Не багато залишилося тих, хто може згадати свої шкільні роки :



**Наришкіна Марфа Іванівна, народилася 10.11.1927р.**



**Тіщенко Анастасія Миронівна , народилася 28.08.1926р.**



**Борисенко Микола Євдокимович, народився  
13.03.1929р.**

**1949-1958рр.**

Фото двох з семи приміщень, де навчалися учні.





Директором школи у 1949 - 1958 роках був Ємець Іван Романович.

Педагогічний колектив складався з вчителів, які незважаючи на труднощі, самовіддано працювали, давали своїм вихованцям знання, вчили людяності, добра. Багато років віддали вони навчанню та вихованню дітей.



Ці педагоги, жили школою, прекрасно знали свій предмет, цікаво його викладали.

Колишні учні з повагою і вдячністю згадують своїх учителів. Саме ці люди залишили особливий відбиток у їх душах, стали тим маленьким, далеким вогником, що посвітив на початку життєвого шляху.

У період з 1949 по 1958 роки середню школу закінчили 508 учнів.

За відмінні успіхи у навчанні 4 випускники нагороджені золотою медаллю і 17 срібною.

По різному склалося життя випускників 1949–1958 років. Хтось поїхав з Федорівки шукати своєї долі. Але більшість з них залишилися в рідному селі. Чесно і добросовісно працювали на рідній землі, не шкодуючи сил для відродження і відбудови зруйнованого господарства.

За видатні досягнення у праці 9 нагороджено орденами і медалями

**Орденем «Знак пошани»**

Кріль Галина Михайлівна

Ємець Іван Володимирович

Маховська Ольга Григорівна

Свинаренко Михайло Іванович

Химочка Марія Захарівна

**Орденем Трудової слави III ступеня**

Борисенко Петро Сергійович.

**Орденем Трудового Червоного Прапора**

Борисенко Тамара Самійлівна

**Медаллю «За трудову доблесть»**

Міщенко Віктор Олександрович

Миколаєнко Василь Іванович

**1959-1968рр.**

Характерною ознакою освітнього процесу стала його політизація. Школи як державні навчальні заклади покликані були виховувати слухняних, покірних громадян союзної держави. У школі обов'язковим було вивчення праць класиків марксизму, ленінізму.

Згідно до закону «Про зміцнення зв'язку школи з життям» відбувся перехід з 7 річної на обов'язкову 8 річну та 10 річну освіту.

З 1961 рік у всіх школах УРСР починають працювати групи продовженого дня. Наша школа не була виключенням. Зі спогадів учениці 2 класу Каленіченко Ніни: «На групу ходити не хотілося. Тому завжди з неї втікала. Сьогодні втечу, а завтра стоятиму в кутку. А наступного дня знову втечу. Хоч плакатиму, проситимусь, обіцятиму, але втечу. І так цілий рік».

З ініціативи вчителя біології Полонецької Ніни Кузьмівни створено першу учнівську виробничу бригаду. У той час вона об'єднувала 62 чоловіки.



Вони робили все для того, щоб щедра земля віддячила сторицею. Учням довірили 5 га. цукрових буряків. Діти вручну прополювали сходи, перечищали їх під час збирання та вантажили на автомобілі. Зібрали по 207ц. з га., що на 32 ц. більше, ніж у середньому по колгоспу.

З 1962 року бригадою керував Борис Іванович Матяр. Обробляли уже площу в 42 га. На них вирощували цукровий буряк і гібридну кукурудзу. Протягом 8 років основним завданням учнівської бригади було вирощення гібридної кукурудзи для поповнення насінневого фонду району.

За це десятиліття школа випустила 512 випускників, з них отримали золоту медаль-11, срібну-7, похвальні листи -18 учнів.

До 1963 року директором школи був Ємець Іван . З 1964 року на цю посаду була призначена Матяр Раїса Трохимівна.

З 1946 року завучем школи був Омельченко Петро Кузьмич.

Вчителі, які присвятили себе навчанню та вихованню багатьох поколінь:

Каленіченко Віра Андріївна

Дружинець Іван Романович – вчитель німецької мови

Полонецька Ніна Кузьмівна – вчитель хімії

Матяр Борис Іванович – вчитель фізики

Божко Марія Петрівна – вчитель астрономії

Ткаченко Юрій Васильович – вчитель фізкультури

Третяк Марія Микитівна – вчитель російської мови



Переступивши шкільний поріг малечу радо зустрічали вчителі початкових класів. Коваленко Марія Дем'янівна



Любченко Дмитро Маркович



Могила Марія Андріївна, яка в 1946 році закінчила 10 класів Федорівської середньої школи та здобула освіту вчителя початкових класів в

Красноградському педучилищі. А з 1950 по 1983 рік пропрацювала у рідній школі.



Зі спогадів Марії Андріївни: «Дітей у школі було дуже багато. Доводилося працювати з комбінованими класами до 40 учнів у класі. Але як важко не було я дуже любила свою роботу, школу та дітей».

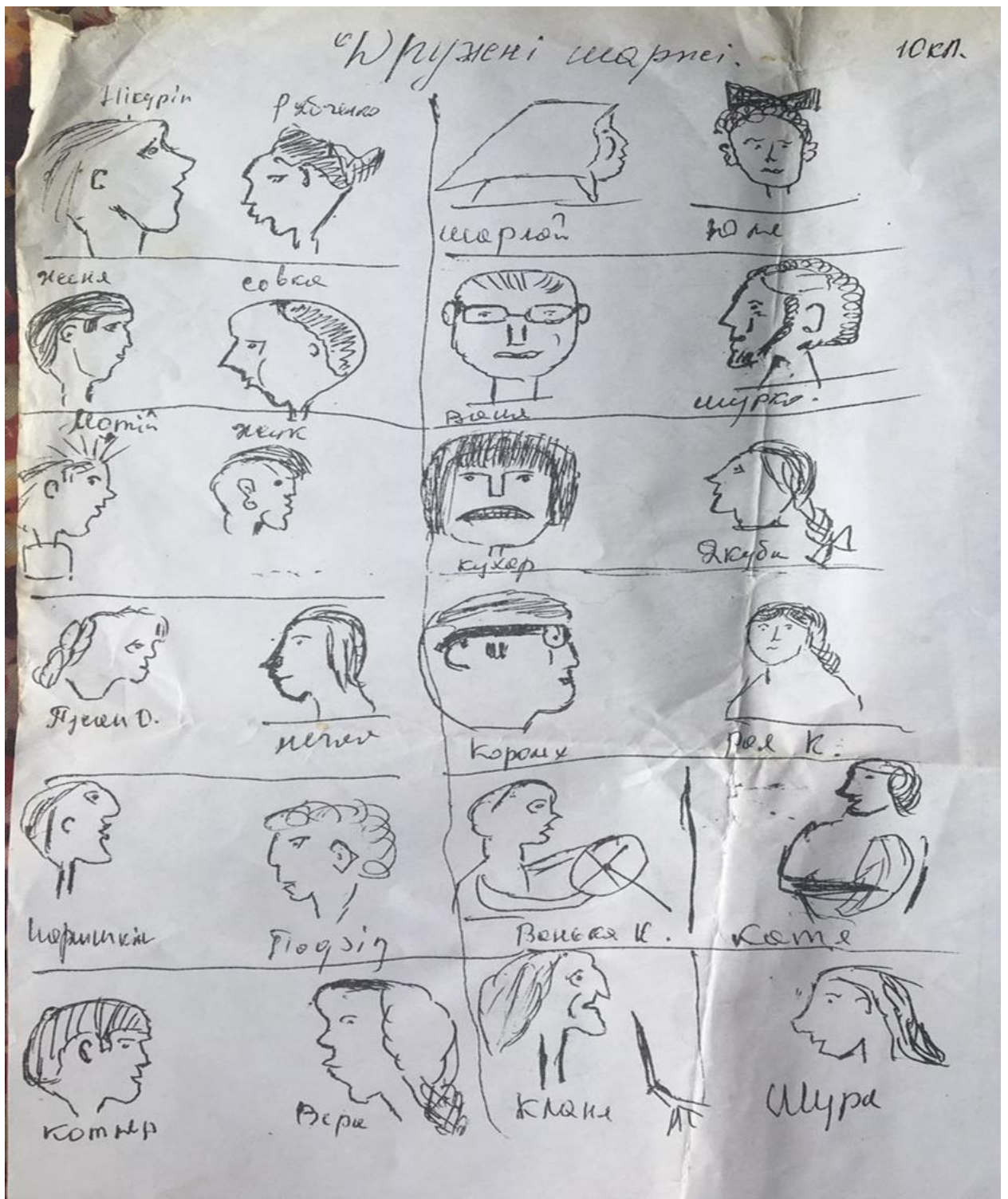
У кожній школі того періоду працювала піонерська та комсомольська організація. Зі спогадів Валентини Романівни Саєнко: «Я працювала піонервожатою в рідній школі з 1958 року. Піонерська дружина налічувала 355 піонерів. З загонами проводила заняття ланок, доглядала телят, вирощували зелену масу на корм худобі, вчила учнів танцювати. Готуючись до 40-річчя з дня народження піонерської організації, піонерські загони нашої школи розгорнули змагання на право брати участь у районному зльоті піонерів. Звідки повернулися з чисельними нагородами. У своїх спогадах, учениця середньої школи Ніна Кухарь, згадує, що В.Р.Саєнко була керівником загону «Червоні слідопити», і вони під її керівництвом почали розшуки родин, чиї рідні загинули на території нашого села, захищаючи його від фашистських загарбників. Почали з того, що написали листа у Калінінградську область, на батьківщину загиблого воїна Судакова Олексія, лист адресували школі і незабаром прийшла відповідь від школярів, в якому повідомили, що дійсно в них проживає вдова загиблого. Спочатку вели переписку з нею, а потім вдова ще не один раз приїздила в село.

Фото. Зустріч педагогічних працівників з вдовою Олексія Судакова



Зі спогадів Раїси Рябченко, стало відомо, що при школі, в той час, діяла ферма по відгодівлі кролів. Після уроків учні самостійно косили траву на галявинах, привозили її до кліток, роздавали кролям і звичайно чистили клітки, а Раїса Трохимівна, або її чоловік перевіряли, як діти виконали цю роботу. Нарікань ніколи не було, оскільки учні були відповідальні і добросовісні.

Гортаючи сторінки забутої книги знайшла ось такі дружні шаржі Ніна Георгіївна Кухарь. Головне в них, що всі зображені по рядах та хто з ким сидів. На зустрічі ми довго сміялися та визначали художника – пригадує Ніна Георгіївна.



Наша школа випустила багато талановитої молоді . Та найвідоміші з них це: Бенько Ганна Іванівна – випускниця 1965 року, солістка гурту «Рідна пісня» м.Київ, пісні у її виконанні часто звучать у нашому будинку культури. Коваленко Микола Олексійович (1965) – кандидат технічних наук

Наша випускниця Хміль Надія Федорівна – за сумлінну працю нагороджена знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки», «Переможець

соціалістичного змагання», орденом «Знак пошани», та «Трудового червоного прапора».

У 1968 році-уродженець нашого села 47-річний Георгій Тимофійович Береговий здійснив космічний політ на кораблі «Союз-3»

### **1969-1978 рр.**

Директор середньої школи Раїса Трохимівна Матяр.



Яка була заслуженим учителем УРСР, директором Федорівської середньої школи (1963–1984), учителем математики. Нагороджена Похвальними грамотами за участь у республіканських конкурсах «На кращу дослідницьку роботу із біології», отримала перемоги у республіканських конкурсах «Юні хлібороби».

Під її керівництвом учні отримали медалі «За трудову доблесть» та «Юний учасник ВДНГ», саме учня старшокласника школи було обрано делегатом

XVIII з'їзду ВЛКСМ.

За ініціативою Раїси Трохимівни педагогічний та учнівський колективи через ЗМІ звернулись до учнів області із закликом: «Перетворимо школу у квітучий сад!» У стінах школи, на подвір'ї, на клумбах постійно кипіла робота. Про це писала преса, говорили по радіо. До школи приїжджали гості, навіть із-за кордону, що було великою рідкістю для сільських навчальних закладів у ті часи. Статті Раїси Трохимівни про виховання підростаючого покоління неодноразово друкувалися у журналі «Радянська школа». Разом із чоловіком Матяром Борисом Івановичем, колишнім учителем фізики, а потім головою виконкому Федорівської сільської ради, вона проводила на селі серйозну просвітницьку та профорієнтаційну роботу. Їм небайдужі були долі своїх колег, випускників школи, їх сімей на протязі їхнього життя. Сім'я педагогів мала велику повагу та заслужений авторитет серед односельців.

У часи діяльності Раїси Трохимівни працював творчий педагогічний колектив, який поповнювався молодими спеціалістами.

За цей період у школі навчалось 711 учнів, з них 9 отримали похвальні листи.

У 1973 році було здане у експлуатацію нове, двоповерхове приміщення школи.



Перехід у нове приміщення стає святом для всього села, а особливо для учнів та вчителів. Учні активно допомагали оформляти кабінети, стенди в коридорах, Ленінську кімнату і інше. Ця школа вперше випустила учнів у 1974 році.

Учнів, які активно допомагали в облаштуванні нового приміщення було нагороджено поїздками – екскурсіями до різних куточків країни.

У 1974 році у с.Федорівка святкують відкриття пам'ятника загиблим воїнам. З тих пір всі урочисті свята школи відзначають біля нього.

Одна з випускників школи у 1972 році із золотою медаллю закінчила



Федорівську середню школу. Це Гундорова Тамара Іванівна, є автором багатьох відомих книг. Вона доктор філологічних наук, літературознавець; член – кореспондент НАНУ; лауреат премії журналів «Світовир» та «Сучасність»; член

редколегії Journal of Ukrainian Studies (Канада), Harvard Ukrainian Studies (США), часопису «Київська старовина», збірника «Український гуманітарний огляд», видавничого дому «Helikon»; Віце -президент Міжнародної асоціації українців.



Мабуть навчання у рідній школі надихнуло Катерину Петрівну Каленіченко із 14 років і до сьогоднішніх днів писати вірші. Вона сучасна письменниця, член секції дитячої та юнацької літератури при Дніпропетровській організації Національної спілки письменників

### **1979-1988рр.**

Протягом цього часу директорами школи були:

Матяр Раїса Трохимівна – 1964 – 1984рр.;

Кіпращ Володимир Леонтійович – 1984 – 1987рр.;

Видрін Олексій Дмитрович – 1987 – 2008рр.

Протягом цього часу зі стін школи вийшло 264 випускники. З них 47 нагороджено похвальними листами.

Найбільше випусків було у Гуріна Анатолія Омеляновича (3), Калайди Лідії Яківни й Омельченко Тамари Спартаківни (2). Крім того класними керівниками були Крамнова Катерина Дмитрівна, Бриковець Тетяна Іванівна, Юхновська Наталія Михайлівна.

Як згадує випускниця 1985 року, Ляпота (Нечай) Лариса, Наталія Михайлівна прийшла до нас у 9 класі. Вона була зовсім юною і майже не виділялася серед нас. Класний керівник швидко знайшла з нами спільну мову. А коли нам довелося робити ремонт шкільного приміщення( здирати шар фарби на підлозі), вона завжди була разом. За це ми отримали поїздку на Азовське море ( Генічеськ), де добре відпочили і набралися сил.

Випускник 1986 року з повагою згадує класного керівника – Крамнову Катерину Дмитрівну, яка навчала їх не тільки хімії, а й вміння працювати. Разом з нею вони вирощували різні культури на городній бригаді. А найбільшою перемогою було зібрання найвищого урожаю цукрового буряка (за що отримали нагороду). Разом з Катериною Дмитрівною учні часто подорожували не тільки по Україні, а й за її межами.

З теплою згадують учні і проведені тижні у районному туристичному таборі, що знаходився на околиці рідного села. Там панувала дружелюбна атмосфера. Тих, кому випала нагода бути у складі шкільної команди, вважали щасливчиками. Адже це дні проведені на природі, біля вогнища, річки. А ще незабутні туристичні походи теренами Полтавщини.

В історії України роки 1978–1988 стали випробуванням для молоді. Наші випускники були ліквідаторами на ЧАЕС: Борисенко Микола, Липоватий Сергій.

Молоді хлопці виконували інтернаціональний обов'язок на території Афганістану: Борисенко Микола, Яковенко Олександр, Ляпота Анатолій, Мартинюк Валерій, Ємець Михайло, Миколаєнко Микола, Денисенко Володимир, Гуржій Микола, Куржій Петро. П'ятеро останніх були випускниками – однокласниками 1986 року.

Учні школи не тільки багато працювали на землях рідного колгоспу «Авангард», а й активно відпочивали. Зокрема у будинку культури працював вокально – інструментальний ансамбль (керівник Вергунов Сергій Іванович та Коваленко Петро). Про нього знали не лише в селі, а й по всьому району. Виконували як народні пісні, так і сучасні хіти. Була футбольна команда.

Випускники говорять: «Роки проведені у школі – найкращі й незабутні».

### **1989-1998 рр.**

1989-1998 – ті роки були тяжкі для всіх. Зникнення піонерів, отримання незалежності, страх за майбутнє. Саме в ці роки школа трималася на мужніх плечах директора Видріна Олексія Дмитровича.



Протягом 1989-1998 років школа випустила 174 учнів, із них троє нагороджені золотою медаллю та семеро срібною.

Випускники 1989-го року згадують про рідну школу з щирою посмішкою на обличчі. Особливо запам'яталися їхні трудові будні, де вони, мов бджілки, працювали з ранку до ночі. На кожного учня виділялися пів гектара буряків, які потрібно було прополоти. Після закінчення роботи колгосп забезпечував учнів автобусом, для відпочинку на морі. Це були



справжні трудівники, адже знали, що за тяжку працю, отримають високу винагороду.

Випускники 1990-го та 1991-го років діляться про цікаві та захоплюючі виховні години своїх класних керівників: Кіпрача Володимира Леонтійовича, Кіпрач Галини Михайлівни та Король Любові Михайлівни.

У 1992-му році Дубовик Світлана Вікторівна надала крила восьми випускникам, які вийшли зі школи наповнені щирістю, добротою, чесністю, відвертістю та любов'ю. Це був найменший клас, сім дівчат і один хлопець. Уявіть як йому добре було навчатися у жіночому колективі!

Випускникам 1993-го року найбільше запам'яталися ремонтні роботи по коридорах. За допомогою бензинових ламп вони випалювали стару фарбу, зшкрібали її сапами, а вже потім фарбували підлогу, панелі, парти...

Випускники 1994-го року завдячують своїм учителям цікавими, незабутніми поїздками, екскурсіями. Особливо запам'яталися поїздки до Чернігова, Києва, Одеси Павленко Аллі Олександрівні, випускниці цього року. «Були й такі, що, як справжні туристи ходили в похід, відпочивали з палатками в лісі» - з посмішкою та захопленням згадує вона.

Пам'ять випускників 1995-го року не полишає визначна подія того часу – з'їзд ветеранів війни. 10 справжніх героїв. Серед них були: політрук, старшина, розвідник, медсестра. Зібравшись, вони згадували тяжкі часи - роки війни. Один із них розповідав як вони переправлялися через річку, що протікала неподалік хатини, де їх господиня пригостила смачнючим, свіжим, тільки-но здоїним молоком.



Досить незвичайними шкільними спогадами поділилася з нами випускниця 1996– року. «Наш клас, дуже любляв квіти, які стояли на підвіконні, їх було небагато, адже ми постійно відщипували від них листя, пелюстки, стебла, за що й постійно отримували від класного керівника великої «прочуханки» - сором'язливо говорять випускники.

Випускники 1997-го року запам'яталися школі як справжні спортсмени. Вони були активні, цілеспрямовані, неодноразово брали участь у різних спортивних змаганнях і захищали честь школи.

Наша школа випустила в світ справжніх трудівників – працелюбних, активних, завятих. Ще з шкільних років діти отримали навички вирощування овочів. «Доглядали за морквою, огірками, цибулею» - згадує випускниця 1998 – го року Сидоренко Леся Сергіївна. « Наш клас піклувався про моркву» - з особливою посмішкою вона згадує Бриковець Тетяну Іванівну, яка навчила їх відміряти відстань між морквою за допомогою сірникової коробочки. «Завдяки їй в тому році ми зібрали найбільший урожай». Крім навчання й праці на господарських ділянках, знаходили час і на культурний відпочинок – відвідували вистави у Полтавському ляльковому театрі. Особливо запам'яталася вистава «Алі Баба і 40 розбійників».

Завдяки натхненню, відданості і плідній праці вчителів нашої школи, деякі випускники обрали педагогічну професію і повернулися працювати у рідну школу, зокрема

Ракосій О.С. – директор

Денисенко І.В. – заступник директора з виховної роботи

Пелих Л.Г. – бібліотекар

Юхновська Н.М. – вчитель російської мови та зарубіжної літератури

Ляпота Л.М. - вчитель початкових класів

Колодка О.Ф. – вчитель фізичної культури

Дубовик Л.М. – вчитель української мови та літератури

Дзьох Н.В. – вчитель фізики та математики

Черненко Т.С. – вчитель початкових класів

Прихідько А.О. – вчитель інформатики

Болотова О.О. – вихователь групи продовженого дня

Каленіченко В.М. – вихователь дошкільного відділення

Борисенко О.М. – вихователь дошкільного відділення

Лисенко Г.Ф. – вихователь дошкільного відділення

Сидоренко Л.С. - лаборант

## 1999-2008

Директор школи – Видрін Олексій Дмитрович

Олексій Дмитрович пригадує: «Працював директором школи 21 рік. Колектив школи був активний, працелюбний, ініціативний, дружній. У своїй роботі старався не нашкодити, не погасити ініціативу, а підтримати та допомогти, дати можливість працювати творчо. Було все: і плюси, і мінуси.

У той час не можна було обійтися без підтримки районного відділу освіти, базового господарства колгоспу «Авангард», батьків. Пригадую велику роботу виробничої бригади школи, яка взяла шефство над колгоспною огородею, де вирощували певні культури, за що отримували гроші. 33 відсотки зароблених коштів перераховували на спецрахунок. Частіше всього його використовували на різні екскурсії. Було й так, що із 360 учнів на мітинги, які проводилися біля пам'ятника загиблим воїнам, з'являлося менше 100 – решта поїхали подорожувати. Не боялися наші вчителі відповідальності по закінченні 10 класу, після ремонту в школі, повезти дітей на відпочинок до моря. Це стало традицією в нашому навчальному закладі.

Нелегко в ті часи було поповнювати матеріально-технічну базу, але ми намагалися підключити всіх, налагоджувати контакти із різними людьми, щоб придбати ТЗН, нові меблі, купити шпалери для класних кімнат. До речі, наша школа була однією із найперших у районі, яка придбала комп'ютери із кольоровими моніторами.

Саме в ті роки, дякуючи Голубенку Станіславу Федоровичу, голові колгоспу, вдалося відкрити комплекс для шестирічок, бо демографічна ситуація в селі вимагала добудови школи. Великі зусилля приклали багато людей, щоб із старого приміщення отримати затишні кімнати для шестирічок.

Пригадуються також виховні заходи, які проводилися для учнів. Часто на них запрошували шановних та заслужених людей, ветеранів Великої Вітчизняної війни. Учитель Пшенична Валентина Михайлівна провела велику пошукову роботу, і до села приїхала велика група ветеранів 15 Гвардійської дивізії напередодні дня Перемоги. Це була важлива та хвилююча подія не тільки в школі та селі, а й у всьому районі».

Із 1999 по 2008 рік зі стін школи вийшло 182 учня. Відрадно відмітити, що багато школярів старанно навчалися, прагнули здійснити свої заповітні мрії та чогось досягти у житті. Серед випускників тих років вийшли 18 золотих та срібних медалістів. Ці діти не підвели своїх учителів – вступили та успішно навчалися у вищих навчальних закладах, із яких часто приходили

на адресу педагогічного колективу листи–подяки за хороших студентів. Своїми вихованцями пишалися як вчителі початкових класів:

Ляпота Л.М., Зайцев О.Є., Агафонова М.М., Онацько С.М., Пусан А.І., Борисенко В.В., Осіпова А.М. так і їхні класні керівники: Петренко В.Г., Юхновська Н.М., Буханець Л.В., Крамнова К.Д., Бедун О.В., Дубовик Л.М., Король Л.М., Кіпрач Г.М.

Життя в школі було насиченим, цікавим як у вчителів, так і в учнів. Учителі стали їздити на різні професійні конкурси. Вони готували дітей до олімпіад та писали із ними наукові роботи у Малій академії. Пригадують учителі і свій шкільний хор, нелегкі репетиції та успішні виступи у школі перед гостями, і в нашому селі, і в сусідніх селах. Радісні емоції після концертів об'єднували вчителів і дітей.



Освітняни пам'ятають і свій успішний виступ спочатку на районній , а потім на обласній сцені із фольклорним дійством «Українське весілля».



У селі став працювати танцювальний гурток, керівником якого на багато років стала наша випускниця Наталія Степанюк. Танцювальний колектив «Ритм» мав своїх шанувальників і в селі, і в районі, і в області.



Серед важливих подій тих років було перейменування школи у Федорівську ЗОШ І-ІІІ ступенів. Наші випускники вперше, як і по всій країні, здавали ЗНО, яке було започатковане Міністерством освіти з метою підвищення рівня освіти населення України та забезпечення реалізації конституційних прав громадян на рівний доступ до якісної освіти. То ж роботи у педагогічного колективу було багато. Але він із нею успішно справлявся.

### 2009-2019



У грудні 2008 року на посаду директора школи призначена Зайцева Тетяна Вадимівна, яка пропрацювала у навчальному закладі 33 роки, довгий час була заступником директора з виховної роботи.

За період з 2009 по 2019 н.р. базову і загальну середню освіту здобули:

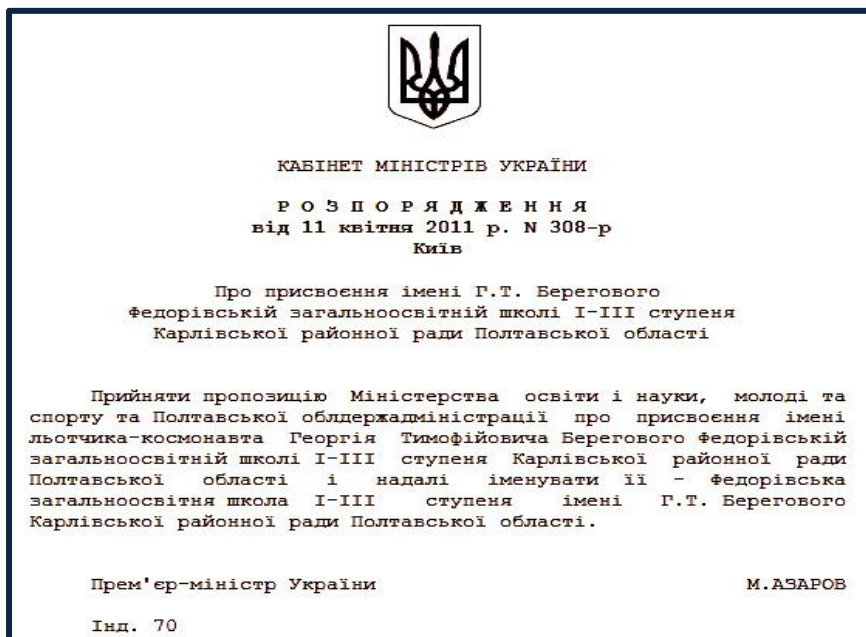
Навчальний РІК	БАЗОВА СЕРЕДНЯ ОСВІТА		ЗАГАЛЬНА СЕРЕДНЯ ОСВІТА	
	Звичайного зразка	З відзнакою	Звичайного зразка	З відзнакою
2009	35	-	14	1
2010	30	1	10	-
2011	22	3	20	-
2012	16	2	14	3
2013	21	1	12	1
2014	15	-	7	-
2015	15	1	13	1
2016	11	-	10	-
2017	19	-	8	-
2018	14	2	6	-
2019	14	-	8	-

## 2011 рік був переповнений приємними подіями.

Відповідно до Комплексної програми розвитку освітньої галузі Карлівського району на 2011-2015 року за кошти районного бюджету було придбано шкільний автобус для належної організації підвезення учнів та вчителів, які проживають за межею пішохідної доступності.

Нам як нащадкам потрібно постійно тримати на контролі питання щодо увічнення пам'яті відомих земляків, щоб наші діти могли гордитися іменем та історією малої Батьківщини.

Напередодні відзначення 90-річчя з дня народження Г.Т. Берегового,



колектив Федорівської  
ЗОШ I-III ст. порушив  
клопотання перед  
відділом освіти  
Карлівської  
райдержадміністрації,  
про присвоєння імені  
Берегового Георгія  
Тимофійовича  
Федорівській  
загальноосвітній школі I-  
III ступенів Карлівської  
районної ради

Полтавської області, адже Георгій Тимофійович прославив місце свого народження - село Федорівка, ставши двічі Героєм Радянського Союзу за героїзм, мужність і відвагу, проявлені в боях у роки Великої Вітчизняної війни, та за здійснення космічного польоту.

Незабутнім був квітень 2011 року, адже школі було присвоєно ім'я льотчика-космонавта СРСР, генерал-лейтенанта, двічі Героя Радянського Союзу Георгія Тимофійовича Берегового і урочисте відкриття



погруддя Г.Т.Берегового на вході перед школою. До цієї урочистої миті, без перебільшення можна сказати готувалась не лише школа, а й весь район.

2012 році школа успішно пройшла атестацію навчального закладу. У 2013 році завершено роботи з реалізації проекту «Капітальний ремонт: заміна вікон та дверей в будівлі Федорівського НВК Карлівського району Полтавської області» за рахунок коштів цільових екологічних інвестицій.

2014 рік – запам'ятався великою кількістю гостей у нашому закладі. Це було засідання обласного семінару завідуючих районними методичними кабінетами, де ми представляли **практичну площину** реалізації проблеми «Впровадження інноваційних технологій як один з шляхів реалізації плану розвитку навчального закладу».

Трагічні події в країні, які розпочались у 2013 році і тривають до сьогодні непокоять всіх нас. Велика кількість українців стала на захист держави, серед них і наші випускники:



Власенко Віталій Володимирович



Дрібниця Сергій Сергійович



Смешкін Сергій Владиславович



Коваленко Микола Григорович

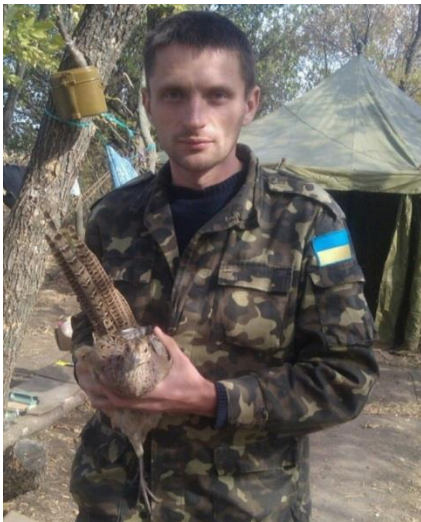




Липоватий Юрій Анатолійович



Лисенко Вадим Дмитрович



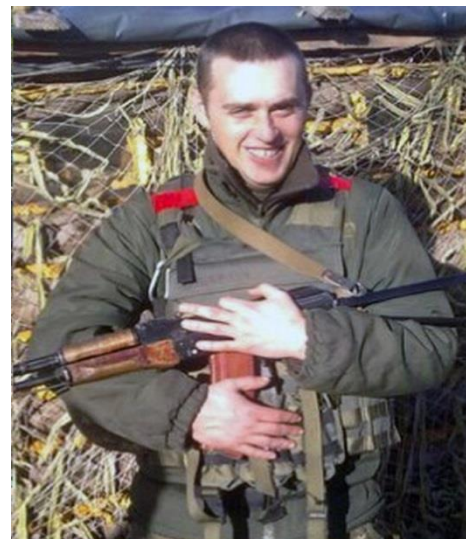
Логвин Володимир Володимирович



Мокієнко Віталій Миколайович



Пачула Сергій Анатолійович



Пачула Максим Петрович



Полшков Олександр Володимирович



Тютюнник Максим Васильович



Фисун Сергій Володимирович



Юсківець Микола Дмитрович

Ликов Петро Володимирович.

Ми переймаємося долею наших захисників, тому працівники школи, учні та їх батьки розпочали волонтерську роботу, за що були нагороджені пам'ятною медаллю «За безкорисне служіння Батьківщині» та подякою Головного управління розвідки Міністерства оборони «За сприяння у забезпеченні діяльності підрозділів Головного управління розвідки Міністерства оборони України, які беруть участь у проведенні Антитерористичної операції».



Наш волонтерський загін (Фото випуск 2017 рік, Класний керівник Юхновська Н.М. ) не тільки допомагає захисникам, а й проводить зустрічі з ними, запрошуюють на концерти їх мам та дружин.



Зокрема пошуковим загonom 11 класу був презентований стенд «Україна понад усе!». Тепер всі учні школи та її гості мають змогу бачити і знати імена юнаків, наших випускників, молодість яких обпалена війною.

У грудні 2015 року Федорівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів була перейменована у Федорівський навчально-виховний комплекс «загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів – дошкільний навчальний заклад імені Г.Т.Берегового Карлівської районної ради Полтавської області.

**2016 рік був насичений великою кількістю перемог наших учнів, зокрема**

**ІІІ місце** у Всеукраїнському конкурсі мультимедійних проєктів «*Врятувати від забуття*» за створений фільм під назвою «Благовіщенська церква».(Вчитель Кравченко І.В.)



Буханець Ірина нагороджена дипломом ІІІ ступеня у Всеукраїнському конкурсі дослідницьких проєктів «Нераціональне використання енергії в селі Федорівка» (Вчитель Лобач Т.Г.)



III м. в конкурсі «Я хочу жити в якісному світі». «ДОСЛІДЖЕННЯ ЯКОСТІ ШОКОЛАДУ ВІД РІЗНИХ ВИРОБНИКІВ». (На фото Коваленко Євгенія, 2017 р. випуску та вчитель Кравченко І.В.)



III м. в районному конкурсі «Клас року» за проєкт «Подаруй краплину радості» - учні зібрали іграшки і відвезли в Новосанджарський район до Андріївського інтернату. (На фото учні 2019 р.випуску та класний керівник Кравченко І.В.)



2017-2018 н.р. розпочався з кадрових змін: на посаду директора Федорівського НВК, була призначена Ракосій Оксана Сергіївна. Майже все



своє життя вона провела в стінах нашої школи, спочатку як учениця, а повернувшись після навчання, була призначена на посаду педагога-організатора, потім працювала вчителем, 8 років займала посаду заступника директора з навчально-виховної роботи.

На даний час у Федорівському НВК навчається 122 учня, 34 вихованці



та працює 26 педагогічних працівників, яких об'єднує розуміння, що сучасна школа повинна **набути принципово** нових підходів до освітнього процесу і тому ми ведемо активну роботу з пошуку та апробації **новітніх стратегій** навчання та виховання



Фото. Педагогічний колектив 2019-2020 н.р.

Формування лідерської компетентності в школі— є стратегічним напрямом роботи нашого закладу.

Ми прагнемо, щоб кожна дитина мала можливість відчувати себе успішним та індивідуальним. З цією метою ми створили проєкт «Лідер в мені»





**Фото «Клас-лідер року 2017»**

В рамках загального проєкту, кожен клас створює власні міні-проєкти, які різні за напрямом та тривалістю.

#### **Краєзнавчий напрям**

Проєкт «З Україною в серці» - учні дослідили життєвий і військовий шлях учасників АТО, хлопців, які є випускниками нашого закладу. Провели низку заходів: волонтерство, зустрічі, концерти і виготовили стенд та створили клас-музей.

З цим проєктом вони стали переможцями районного етапу Всеукраїнської краєзнавчої експедиції учнівської молоді «Моя Батьківщина Україна»

#### **Спортивний напрям**

Лідерів у спорті виховуємо на уроках фізичного виховання через впровадження трьох спортивних модулів: теніс, футбол і волейбол та гуртки з цих видів спорту. Ми маємо сильні команди дівчат і хлопців з тенісу, волейболу і навіть дівчачу команду з футболу. У 2018 році взяли участь у Всеукраїнському проєкті «Школа здоров'я – заради здорових і радісних школярів». Інший шлях зберегти і покращити здоров'я учнів – це довготривалий здоров'язберігаючий проєкт «Я здоровий – будь здоровим і ти», в рамках якого учні організують веселі рухливі перерви, спортивні флешмоби, вітамінні столи. Ми маємо традицію: три рази на рік в переддень канікул проводити дні спорту, де вчителі змагаються з учнями.





Щороку наші учні беруть участь у туристичному таборі з цілодобовим перебуванням «Юність», в якому демонструють свої таланти, за що відзначаються грамотами від організаторів.



### **Екологічний напрям**

Екологічним проектам ми приділяємо найбільше уваги, бо живемо в дуже мальовничому селі. Саме через екологічні проекти ми вчимо берегти й примножувати красу природи, яка нас оточує.

З найбільш масштабних:

Проект «До доброї криниці – стежина втоптана». Учні відродили занедбану криницю в нашому лісі. У 2018 р. здобули І м. в обласному етапі конкурсу екологічних проєктів.



У 2019 році маємо 2 нагороди від Всеукраїнських екологічних організацій за участь у конкурсах «Разом ми здатні змінити світ заради майбутнього» та «Врятуймо планету разом»



І звичайно велика роль у формуванні лідерської компетентності, відводиться класним керівникам, які організують свята, екскурсії, зустрічі з успішними нашими випускниками та учнівському самоврядуванню.

2 роки поспіль наші учні учасники обласної асамблеї лідерів учнівського самоврядування.



Наші учні є переможцями та призерами різноманітних конкурсів, предметних олімпіад з базових дисциплін, інтелектуальних ігор, агітбригад, турнірів та поетичних віталень.

Всім зрозуміло, що неможливо виховувати лідерів, якщо ти сам ним не являєшся. Адже, саме команда педагогічних лідерів може стати запорукою конкурентноздатності та високого професіоналізму освітнього закладу. Тим більше, **Концепція Нової української школи потребує нового вчителя, який може стати агентом змін.**

Тож наші педагоги дипломанти Всеукраїнських конкурсів:

Вони **співавтори:** методичних посібників, займаються самоосвітою та презентують свій досвід. Тісно співпрацюють з Полтавським обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти імені Остроградського, зокрема кафедру філософії і економіки та відділом гуманітарних та мистецьких дисциплін ця співпраця полягає в тому, що

- Наші вчителі є учасниками спеціально дослідницької групи «Філософія лідерства в освіті», яка діє при інституті;
- Вони впроваджують у освітній процес проєкт швидкочитання «Школа, яка читає – це школа, яка вчить думати». В рамках цього проєкту обладнали окреме приміщення для бібліотеки з підключенням до мережі інтернет, а для учнів 1-4 класів створені куточки з килимком для читання.
- На базі інституту проводять майстер-класи для вчителів області.

Вся ця спільна робота учнів і вчителів, не могла залишитись непоміченою, тому нашу школу включили до обласної мережі шкіл лідерської освіти. У 2017 році ми приймали гостей, членів цієї мережі, яким демонстрували свої напрацювання по вихованню лідерської компетентності наших учнів.



Саме після цього семінару вчителів стали частіше запрошувати на обласні та міжнародні заходи, які організовує інститут, зокрема

- Міжнародна науково-практичної конференції «Біографія вчителя у біографії учня»;
- День науки і Європи;
- У березні 2019 проводився у м.Полтава перший освітній івент «Відповідальне лідерство», на якому я ділилася досвідом, як у невеличкій сільській школі можна досягти дитині успіху.

На цьому ми ставимо ...

Далі буде. Ласкаво просимо до школи!!!

